

اتفاق

مشکلات سر راه تشکیل سازمان سینمایی شمقدری می‌ماند یا می‌رود؟

■ شرق: مدت زمان کمی برای تشکیل سازمان سینمایی کشور مانده است و در این روزها خبرگزاری فارس خبری را منتشر کرده است مبنی بر اینکه این احتمال وجود دارد که مدیری غیر از «جواد شمقدری» بر کرسی ریاست این سازمان تکیه زند. هرچند در این زمینه علیرضا سجادیور مدیرکل نظارت ارزشیابی به «شرق» می‌گوید: «در این زمینه اظهار نظری نمی‌کند و معتقد است اینجا گمانه‌زنی‌هایی است که باید افراد دیگری که این اخبار را منتشر کرده‌اند جوابگو باشند»-در حالی که بارها شایعه رفتن شمقدری مطرح می‌شده است و به قول معاون س بنمایی در دفعات پیشین اگر رادیو آمریکا و رسانه‌های خارجی این مطلب را مطرح می‌کردند این بار خبرگزاری فارس از رفتن این مدیر خبر داده است، خبری که در مرحله دوم اهمیت قراردارد. هرچند درباره این سمت رازینی‌هایی با افراد از گرایش‌های گوناگون شده و این تحلیل از این جهت است که شاید این سازمان بتواند برخی از مشکلات پیش‌آمده بین صنوف مختلف سینمایی را حل کند. نظرات سینماگران از طیف‌های مختلف درباره این سازمان با الهام‌زادی رویه‌رو است و حتی نمی‌دانند که آیا سازمان سینمایی کشور زیر نظر رئیس‌جمهور اداره می‌شود یا زیر نظر وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی. این نکته‌ای است که «سید غلامرضا موسوی» رئیس شورای‌عالی تهیه‌کنندگان چندی پیش طی یادداشتی به آن پرداخته بود. از طرفی «احمد نجفی» یکی از اعضای شورای‌عالی سینما در برنامه سینمایی هفت، سازمان سینمایی را مستقل از وزارت ارشاد و زیرنظر رئیس‌جمهور به حساب می‌آورد و از سوی دیگر «محسن علی‌اکبری» دیگر عضو شورای‌عالی سینما این سازمان را سازمانی شبیه سازمان حج و اوقاف و زیر نظر وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی می‌داند. هرچند «جواد شمقدری» در این رابطه می‌گوید: «سازمان سینمایی برخلاف نظر برخی دوستان تا وقتی زیرمجموعه وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی است، به تصویب مجلس شورای اسلامی نیاز ندارد و با مصوبه هیات دولت نیز رسمی است و بر اساس آیین‌نامه داخلی مصوبات شورای‌عالی سینما در حکم مصوبه هیات دولت است»-با این حال سینماگران خواسته‌های خود را درباره این تشکیلات سینمایی چنین مطرح کردند و محسن علی‌اکبری تهیه‌کننده سینما و عضو شورای‌عالی سینما در خصوص سازمان سینمایی کشور می‌گوید: «قاعده این است که باید معاونت فعلی کارش را ادامه دهد ولی نظر وزیر ارشاد و رئیس‌جمهور دراین‌باره شرط است که حکم آقای شمقدری را تمدید یا شخص دیگری را جایگزین می‌کنند. طبیعی است که با این سیستم مدیریت فعلی، شاید نتوان مجموعه‌ای را که قرار است فراتر و به نوعی منطقه‌ای عمل کند، اداره کرد و باید از تیم مدیریتی قوی‌تری استفاده شود».

دور ایران

- گروه «پرواز» به سرپرستی ژیاور شیخ‌الاسلامی ۲۸ و ۲۹ شهریور کنسرتی ویژه بانوان را در تالار وحدت روی صحنه‌می‌برد.
- ایستنا: قرار شده تیپ خاصی را که برای آرامستان‌های تک‌شهاد ا اجرا می‌شود در ساخت مقبره مهدی آفریزی استفاده کنند و مسوول این کار معتقد است اگر درگیر ردموندهای اداری نشویم، پروژه بیش از ۷۰ روز زمان ببرد.

دور دنیا

- پلیس لس‌آنجلس از پس دادن تابلوی مسروقه «امپرابند» خودداری می‌کند و تاکید کرده موسسه «لاینیریس» باید ثابت کند صاحب اصلی نقاشی امپرابند است تا بتوانند این اثر را – که چندی پیش به سرقت رفته بود- پس بگیرند.
- آل پاپچون، بازیگر نامدار سینمای جهان دیروز (شنبه) لقب شوالیه را از جشنواره ونیز دریافت کرد.
- متن منتشرنشده‌ای از جان لئون، خواننده گروه بیتل‌هامنتشر شد.

خبر آخر

استفاده از اینترنت برای انتخاب بهترین فیلم‌ها در آسیا – پاسیفیک

■ ایستنا: ۱۵ فیلم ایرانی در رقابت پنجمین دوره جایزه سینمای «آسیا – پاسیفیک» حضور دارند. محمد اطایی عضو آکادمی جایزه سینمای آسیا – پاسیفیک که در این دوره نیز به معرفی فیلم‌های ایرانی به دبیر‌خانه این جایزه پرداخته به ایسنا گفت: نامزد‌های هر رشته در مهر ماه معرفی می‌شوند و روش انتخاب فیلم‌های این دوره با استفاده از فناوری اینترنتی تغییر کرده است. وی توضیح داد: شش عضو هیات انتخاب، هر یک بدون ترک کشور و تنها در محل زندگی خود و با بهره‌بری از فناوری ویدئویی وضوح بالایی «سبسکو تله پرنس» بحث‌های مربوط به انتخاب نامزد‌های بخش فیلم‌های بلند سینمایی را انجام خواهند داد. به گفته اطایی، اعضای آکادمی جایزه سینمای آسیا – پاسیفیک که شامل اعضای پیشین و فعلی هیات انتخاب، اعضای پیشین هیات‌دآوری و نامزدها و برندگان جایزه سینمای آسیا – پاسیفیک بوده، می‌توانند براساس آی‌میل‌های در‌یافتی در بخش جایزه بهترین فیلم‌های مستند و انیمیشن رای دهند.

نظر

باز خوانی عملکرد بخش موسیقی

لزوم تجدیدنظر در قبال موسیقی‌دانان

بگیرند؟! آیا این برخورد‌ها، عزت نفس موسیقی‌دان و خواننده را زیر پا نمی‌گذارد؟ من خواننده و سرپرست گروه، عکس لباس اعضای گروه را از کجا بیورم تا به مسوولان نشان دهم؟ واقعیت این است که باید از هنرمند حمایت کرد. چرا موسیقی‌دان بزرگی چون اسناد شجریان نمی‌تواند به راحتی در ایران کنسرت بپا کند؟ کسی حق ندارد به شجریان مجوز ندهد، چرا که او عین مجوز است، متأسفانه طی چند سال گذشته جوی نامطلوب بر فضای موسیقی ما سایه افکنده و کار موسیقی‌دانان مستقل را با دشواری مواجه کرده است. وزارت ارشاد اخرا! عملکرد موسیقی خود را خوب ارزیابی کرده: در حالی که تاکید این عملکرد بیشتر روی کمیت است. موسیقی‌دانان و خوانندگانی که به نوعی در چارچوب مورد نظر مسوولان قرار بگیرند، به راحتی مجوز می‌گیرند، اما اگر کسی در چارچوب اعتقادات خود کار کند مجوز نمی‌گیرد! نکته مهم دیگر این است که برخی کنسرت‌ها، اصلا وجهت موسیقایی ندارند. اما این کنسرت‌ها به راحتی مجوز می‌گیرند.

حسین زمان خواننده

واقعیت قضیه این است که هیچگاه در پی جوسازی و سیاه‌نمایی نبوده‌ام؛ اما فکر می‌کنم مسوولان دفتر موسیقی وزارت ارشاد باید در نحوه برخورد خود با موسیقی‌دانان این مملکت تجدیدنظر کنند. آخرین باری که می‌خواستم در شیراز مجوز اجرا بگیرم، دوستان انقدر کارشکنی کردند که طاقت‌مان طاق شد و روی صحنه نرفتم. به شش‌خه ۱۶ سال است در ایران فعالیت موسیقی دارم و اولین کنسرت پاپ بعد از انقلاب را در این کشور برپا کرده‌ام. آن وقت مسوولان مربوطه برای کنسرت بنده در شیراز تقاضای فتوکی از شناسنامه‌ام کردند و عکس لباس اعضای گروه روی صحنه را هم خواستار شدند! آیا رواست از کسی که سال‌ها در موسیقی فعالیت دارد و حتی پرونده و سوابق او در وزارت ارشاد موجود است، کپی شناسنامه برای اجرا

ادب‌وهنر

نگاه

باز خوانی کارنامه بخش تجسمی

لطفا اسم نقاش را روی من نگذارید

مسوولان تجسمی فکر می‌کنند هنرپیشه تئاتر هستند. گاه بازیگری این صحنه را خود برعهده می‌گیرند و گاه، نقش را به کسی محول می‌کنند. آن فرد، از نظر آنها، هنرمند است. هنر، صحنه نقش‌بازی نیست، متأسفانه این روزها هنر به وسیله‌ای تبلیغاتی بدل شده است؛ آن هم با برپایی انواع و اقسام جشنواره‌های هنری که هیچ کدام دردی از دردهای ما را دوا نمی‌کنند. ما ۲۰سال جشنواره‌های سینمایی تئاتر و موسیقی فجر را برپا کردیم و این امر، دلیل داشت.دلیل آن، استقبال بالایی بود که برای شرکت در این جشنواره‌ها و تماشای فیلم‌ها، کنسرت‌ها و تئاترها از سوی مخاطبان صورت می‌گرفت. طبعاً این جشنواره‌ها گیشه را هم تأمین می‌کنند اما این جشنواره تجسمی فجر تأمین‌کننده گیشه است؟ پاسخ نقاش را روی من نگذارید.

گزارش عملکرد هنری و فرهنگی دولت از منظری دیگر

برگزاری و آغاز برنامه‌های هفته کتاب باقی است دبیر این جشنواره هنوز معرفی نشده است. هرچند این روال سال گذشته هم برای برگزیدن دبیر چند جایزه از جمله پروین اعتصامی، کتاب سال، جلال‌ال احمد که همگی بر عهده یک نفر است، هم مرسوم بوده؛ اما هفته کتاب هم در این میانه در گروه بدون دبیرها قرار دارد. هدفی با این وسعت برای ارج نهادن به کتاب، نباید به این شکل مورد بی‌مهری قرار گیرد»-به گزارش ایسنا فریده گلبو می‌گوید: «از دو سال‌ونیم پیش تاکنون در انتظار دریافت مجوز رمان «وهم سبز، وهم نارنجی» هستم؛ اما هیچ اطلاعی ندارم که کتاب چه زمانی مجوز می‌گیرد و پیگیری‌های ناشر هم تاکنون راه به جایی نبرده است.»محمد بقایی‌ماکان نیز در گفت‌وگویی دیگر نکات جالبی را گفته است: «دو سال پیش، رمان «سفینه زنگی» را ترجمه کردم که نشر تهران آن را برای گرفتن مجوز فرستاد. حالا بعد از دو سال آمده‌اند اصلاحیه‌هایی را طرح کرده‌اند که تمام رمان را دچار خال می‌کند. میزها آمده‌اند پایشان را در یک کفش کرده‌اند که درباره شخصیت اصلی داستان که شخصی دائم الخمر است و زندگی‌ش در میکده تباه می‌شود به‌جای شراب، قهوه بگزاید و اسم میکده را هم نابورید و بگزاید قهوه‌خانه. آخر این‌طور که نمی‌شود. نویسنده در این روایت بر نگاه خیامی تاکید دارد و توصیه می‌کند از حاصل عمر ثمری بگیری و از کارهای برهیز کنيد که برای شما مضر است.»

جابه‌جایی نمایشگاه کتاب و برگزاری انتخاب کتاب سال ولایت، اولین همایش بانوان صنعت چاپ، جایزه جهانی کتاب سال و صدور مجوز بدون حضور نویسنده و ناشر به عنوان موفقیتی بزرگ یاد شده است. هرچند بهمن دری، معاون فرهنگی و همچنین روابط عمومی معاون فرهنگی در پاسخ به مهر از «فضاسازی‌های دروغین برخی از رسانه‌ها و اتهامات ناروا و دور از انصاف وارد شده از سوی برخی ناآگاهان» گزارشی داده است. بر طبق همین گزارش که ادامه گزارش قبلی دولت است، اعلام شده: «در سال گذشته ۴۲میلیارد تومان و در سال ۹۰ بالغ بر ۸۳میلیارد تومان از اعتبارات این معاونت برای حمایت از برپایی نمایشگاه‌ها، بزرگداشت مفاخر و مشاهیری چون آیت‌الله مرعشی‌نجفی اختصاص یافته است.» همچنین در این گزارش آمده: «بنا بر اطلاعات موجود و مستند طی سال‌های ۵۸ تا ۸۹ مجموعاً ۶۸۷/۶۱۸ عنوان کتاب در حوزه‌های مختلف با مجوز پیش از چاپ در کشور منتشر شده است؛ به طوری که تعداد ۳۴۶/۶۸۱ عنوان یعنی معادل ۵۰درصد کتاب‌های مذکور در سال‌های ۸۴ تا ۸۹ انتشار یافته است. فقط در سال‌های، ۸۸ و ۸۹ مجموعاً ۱۲۶هزار عنوان کتاب منتشر شده است که یک‌پنجم کل کتاب‌های منتشرشده ۳۲سال پس از پیروزی انقلاب اسلامی را تشکیل می‌دهد.» با این حال مروری بر نظرات نویسندگان در زمینه دریافت مجوز جالب توجه است. مثلا طبق گزارش فارس «در حالی که کمتر از یک‌ماه به

جشن‌نامه ابوالحسن نجفی در راه

شرق: «جشن‌نامه ابوالحسن نجفی» با حضور محمدعلی موجد، فتح‌الله مجتبی‌ای، ضیاء موجد و کلبران فانی، در روز شنبه ۱۵ شهریور در شهرکتاب بخارست رونمایی می‌شود. این کتاب به کوشش امید طبیب‌زاده و به همت انتشارات نیلوفر منتشر شده که در آن درباره زندگی و خدمات علمی و فرهنگی نجفی بحث شده است.

تقدیر از دو فیلمساز

شرق: در جشن مستقل فیلم مستند از دو مستندساز سینمای ایران، هنرمند فقید مرحوم محمدرضا سرهنگی از تهیه‌کنندگان سینمای مستندو بهمن کیارستمی از کارگردانان مستندساز سینمای ایران تجلیل و به بر گردیدگان این بخش تندیس شایستگی و لوح تقدیر اهدا شد.

از جمعه در شبکه اول سیما

شوق پرواز یدالله صمدی به تلویزیون آمد

شروق: نام یدالله صمدی در تیتراژ یک مجموعه تلویزیونی به عنوان نویسنده و کارگردان کافی است که یک ساعتی شما را پای شبکه یک رسانه ملی بنشاند. حالا اگر نام این کارگردان آرام و بی‌حاشیه سینمایی در کنار بازیگرانی چون شهاب حسینی، افسانه بایگان، ستاره اسکندری و گوروش تهایی و مشاوری چون مجید مجیدی باشد که دیگر جایی برای گشتن نمی‌گذارد. اطلاعاتی که خواننده مشخصات مجموعه تلویزیونی «شوق پرواز» است که درباره زندگی سرلشکر خلیان شهید عباس بابایی ساخته شده. پخش این سریال در حالی آغاز می‌شود که پیش از این قرار بود بخش مجموعه تلویزیونی «کلاه پهلوی» بعد از شش سال در این شبکه آغاز شود. اما ظاهرا حجم کارهای باقی مانده سریال در باعث شد تا مجموعه شوق پرواز جایگزین آن شود. با اینکه با نمایش

شروق: در حالی که تئاتر ایران روزهای پر افت و خیزی را طی می‌کند و مدیران دولتی آن یکی بعد از دیگری کناره‌گیری می‌کنند، برنامه اجرای تاتر در سالن‌های فعال در تهران ادامه دارد. در هفته‌ای که پیش رو است، با پایان یافتن اجرای دو نمایش در مجموعه تئاتر شهر چهار نمایش تازه قرار است در تالارهای نمایشی به صحنه بیاید. تالار اصلی مجموعه تئاتر شهر بود به دلیل گذشته به بهانه تعمیرات تعطیل بود، بدون هیچ تغییر چشمگیری از روز سه‌شنبه ۱۵تیر میزبان نمایش «دشتی» خواهد بود. جای خود را به نمایش فیمل می‌دهد. این نمایش نوشته حمیدرضا نجمی است که از ۱۷شهریور به کارگردانی بهزاد نازی و بازی بهاره رهنما، به تالار سایه می‌آید. در کارگاه نمایش هم نمایش کمدی «ولین» نوشته بن جانسون به کارگردانی مهدی کوشکی اجرا می‌شود.

برنامه حراج کریستی نیویورک در پاییز اعلام شد و آثار برنار بوفه در صدر فهرست قرار دارد.

امروز هرتز وگ ۹۶ ساله می‌شود با کارنامه‌ای پرپار و انتقادی در زمینه سینمای داستانی با آثاری چون نشانگان زندگی، جایی که مورچکان سبز خواب می‌بینند، همای کاسپار هاورز، مرد گردن‌لی و نیز بیش از ۲۵ فیلم مستند.

گزارش تصویری

شهرت بینوین تاتپیر، در دفتر خود، آینه عادی دارد که کارمندان می‌توانند با بستادن در برابر آن، تپیر آخرین اخبار را مرور کنند.

کلیه کوچکم

به یال اسب‌ها دست بکش! _ ۴۷

اردشیر خرمکوب

■ اکنون صبح است. هوا از تاریکی به روشنایی گراییده است. کبوتران من رفته‌اند و جای بی‌غوغهای آنان را صدای گنجشک‌ها و کلاغی که از دور قار می‌زند، گرفته است. راستی، وقتی شما مجبور باشی که ماه‌ها در یک کلیه کوچک اتراق کنی، صدای کلاغ‌ها هم برای شما خواستنی می‌شود. بعضی وقت‌ها، حس خاصی در من می‌جنبد که ای کاش یکی از کبوترها به درون کلیه من راه می‌یافت و همششین من می‌شد و من، از خوردنی‌های خود به او می‌خوراندم و او در اطراف من پرسه می‌زد. حتی گاه به حضور همین کلاغی که قار می‌زند نیز راضی می‌شوم. اما خیلی زود، این حس را از خود می‌رانم، نه به این خاطر که حضور آن کبوتر و کلاغ، تنهایی و سکوت و آرامش فعلی مرا مخدوش می‌کند، نه، بلکه به این دلیل که دوست ندارم پرنده‌ای را از هوای آزادی که با اوست، بازدارم و در محدوده‌ای محبوسش کنم. به قول آن بزرگ، شاید علت زندان‌هایی که انسان‌ها برای اندکی‌رگر ساخته‌اند، در همین زندانی کردن پرندگان و جانوران در قفس‌های تنگ و فراخ باشد. این را هم باور دارم که آن پرنده در قفس، در ظاهر برای ما چهچه می‌زند و با سروصدا و آوازش ما را مسرور می‌کند، اما اگر به ذات آواز او راه پیدا کنیم، می‌شنویم که او با هر پیچ و تاب صدایش ما را نفرین می‌کند و از تنهایی و حبس خود ضجه می‌زند. پس مرا همین کلیه کوچک کافی است. نه کبوتری می‌خواهم و نه کلاغی. ای همه کبوتران و کلاغان، آزادی گوارای وجودتان. هر چه می‌خواهید بی‌غوغ کنید و قار بزنید که مرا با شما جز تداوم آزادی شما، آرزویی نیست.

بر سر بحث جزئیات و طعم خوش آن‌ها باز گردیم. در قرآن و در اشاره به داستان زندگی حضرت موسی، با او به شهر مدین می‌رویم. در مدین، به چوپانانی برمی‌خوریم که با کشیدن آب از چاه، گوسفندان خود را آب می‌دهند. موسی دو دختر را می‌بیند که با گله گوسفندان خود، با کمی فاصله از چوپانان و گله‌هایشان ایستاده‌اند. می‌پرسد شما چرا به گوسفندان خود آب نمی‌دهید؟ می‌گویند همه که آب داند و وقتند، ما جلو می‌رویم. موسی دست به‌کار می‌شود و از چاه برای گوسفندان آن دو آب می‌کشد و روانه‌شان می‌کند و خود به سایه درختی پناه می‌برد. او در این شهر غریب است و کسی و جایی ندارد. یکی از فرعونیان را به ضرب مشط خود یا در آورده و به اینجا ریخته است. کمی بعد، یکی از آن دو دختر بازمی‌گردد و به سفارش پدرش (جناب شعیب علیه‌السلام) او را به منزل می‌برد. این داستان، تا اینجا در قرآن با کلی‌گویی روایت شده است. اما در یک‌جا و درست در توصیف روحی این دختری که برای برن بدن موسی آمده، دست به توصیف جزئیات می‌برد: «تمشی علی استحیه» و نحوه قدم برداشتن این دختر را آمیخته به حیا توصیف می‌کند. و شاید: علاقه‌ای را که در دل این دختر نسبت به موسی جنیده اما حیا بر او غالب است. این یک اشاره جزئی، آن هم در دل یک فعل و افعال کلی، انجستان موثر و به یاد ماندنی است که من شخصا در مرور داستان جناب موسی علیه‌السلام، حتما به چگونگی راه رفتن این دختر، هم‌شان عبور بنی‌اسرائیل از میانه نبل خروشان، بها می‌دهم. شاید اگر در بازگویی داستان موسی، خداوند به همه جزئیات اشاره می‌فرمود، این یک مورد، در آن میان دیده نمی‌شد و کسی به حیا و تربیت خانوادگی این دختر توجه نمی‌کرد. این حیا و ادب، آنجا خواستنی‌تر می‌شود که می‌فهمیم پدر این دختر پیرمردی است که نای برخاستن ندارد و از سر ناچاری، آن دو را به چرای گوسفندان می‌فرستد. معمولا چوپانی دختران، در آنان خوی و خصلتی پسرانه و مردانه پدید می‌آورد، اما می‌بینیم همان تربیت ریشه‌دار، آنان را در محدوده حیا و ادب حفظ کرده است. و یا در اشاره به شکوه پادشاهی جناب سلیمان علیه‌السلام، به صحنه‌ای اشاره می‌کند که نبود آن شاید لطمعی را به کلیت این شکوه وارد نکند. از زاویه‌ای دیگر، اما بسیار ضروری می‌نماید عصر یک روز است. کارگزاران او که اغلب از جناب و شیطاین رام‌شده و قوی و با دانش‌اند، گله‌ای از اسبان چابک و تندرو را از مقابل دیدگان او عبور می‌دهند. سلیمان از تماشای این اسب‌ها بسیار شادمان می‌شود و با تحسین به آنان می‌نگرد. اما اسب‌ها رفته‌اند و او هنوز از تماشای قلمت موزون و خوش‌تراش آنان سیر نشده است. دستور می‌دهد: «دوها علی» که یعنی اسب‌ها را نزد من بازآورید! اسب‌ها را که بازمی‌گردانند: «تطقق مسحاً بالسوق والاعناق» سلیمان به ساق و گردن اسب‌ها دست می‌کشد. این دست کشیدن به دست و پا و گردن اسب‌ها، یعنی: اشاره به جزئیات. در تجسم این صحنه، می‌توان گفت: لیخند تحسین را بر صورت سلیمان تماشا کرد. سلیمان پیش از این گفته است که من این اسب‌ها را به‌خاطر خدا دوست دارم. و حالا با دست کشیدن به تراش زیبای اندام اسبان، گویا به شکوه آفرینش الهی آفرین می‌گوید. این اشاره جزئی، ما را به درون سلیمان راه می‌برد. که دوست داشتن چیزی، مبدا بر دوست داشتن پروردگار سایه اندازد. به‌خاطر همین فهم است که خداوند درباره سلیمان می‌فرماید: برای او نزد ما مقامی ارجمند و سرانجامی نیکوست.

ادامه دارد